

Skjutning för "biälspåstassen"

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Till i slutet av 1800-talet brukade man skjuta för "biälspåstassen", (biälspåstigen) Vår de stora biälspåstassen, då man "stassade" till och från kyrkan med en lång rad av skjutna, var det brukligt att utlösa skatte för biälspåstassen. Skjutarna låg dolda i skjutstället och såg, och då landfurst, vagn framman för led utlösnings skatten. Då fick man skattelossning vinsten under färden, till är för landfurst. Denna gamla set försam utlösa i slutet av 1800-talet helt.

Det fick man ofta olycka i skattelossning. Hästarna skrämdes och råkade

i sken, eller för ut i dilem och välte
freden.

Den annan var som äron fruktom
vis befallning var ad trakten ungdom
samledes och tog ad till befallning gäden
för ad "skrika ut brudpar.".

Men lemlade på alla för en gång sa-
pa: "Brudpar fram!" vilket upprä-
pades tre gånger. Brudpar fick, för
ad till förstålla de myfiken, vilken vil-
le se de två unga mygifta i befallning-
skunden, gå om i om ut för träskan
fruktadde av två små flickor, vilken
vart mest under sigalen som brud-
"brudnålar". Denna brudnålar hade
mer ad ljus i lunden vilket till uppr-

sticket för lysa för leudfrack.

Godn bevakarna titlet för leudfrack
och en stunt utbraktes och tesfeldigt
leve för leudfrack, utföljet av ett run-
gande Husa, varefter leudfrack vän-
de dem ryggen och lågade in.

När vi dessa tillfällen blavo bevakarna
lejuden för frifiskering, sin teaktören
för bevakare som ut och slog upp
lejuden vilket man gick fram och
tog från bevakarna med fyllda glas, till de
bevakande bevakarna varandes sin
för samma sätt. När de stans bevak-
aren intäffade det och leudfrack va-
pades fram och för tes gånger, av myn
skaron sigfilena som kom till under bevakaren.

Täppling eller vid dopet:

Det finns många slags inkeltagel-
sar vid ett barns dopelse. Om t. el. ett
barn skulle mycket gälla då prästen
vid sinde det med värdet vid dopet, då
fick det en god värdet.

Om t. el. förelämnas önskar ett god land-
lag, som barnet skulle man som dopet,
eller några minuter före prästen skulle
värkställa dopet, t. el. en god sista
en skriv i en lander och, t. el. i den
anden, då fick den ett god landlag ad sista
eller sista. Under värdet, kunde också anvin-
das vilket man önskar barnet skulle ha enlag
för. Det som man gärdet fliker, detta fingo af-
tastan mål och var tyg bick.

Skåne
Färs
Tolenga nytt 1934
Om jullek:

3985
M. Åberg
född 1850. Tolenga

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

På de skel. "jula gillen" fickom denna
lek. Man ställde upp sig i en ring, för
om för, och så sågs en ut och go i ringen
Alla sammnan sjöng:

När jag var till till Landshövdingen
jag min framflyg. Den hade kostat 6 riksdaler
och den var alldeles ny. Sen jag
tulla - la, sen jag tulla la - Sen jag så.

Den om gick i ringen lejt upp må-
gon om utan deltagarna och däravade
reus med denna, under ring av delta-
garna. Man sjöng h. all ären denna
ring. Du sa jag lelar inte gifter, du sa
jag fick ingen man. Du sa jag va' all
för liten man jag tror och det går en.

Skriv endast på denna sida!

Vill du veta jag heter gifter, vill du ve-
ta jag fått min och han heter lille
Perter och han dansa hem.

lille Per och store Pelle, ~~af~~ lafte ad
jag skulle få, till bevisning i ad "skrä-
ll" ritta och "slabba" i en ved.

När så de två dansat en stund i någon
släppts man vandra. Den som leder
upplejanden skulle nu gå i någon tår
han tyndil upå någon vel dansat
vrrr.

Sk. Färs bok
Luciadagen
1934

Tolänge s:n
3985

Uppst. H. Berg
Åskvad
Ber. fr. Johansson
f. 1850 i Tolänge

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Luciadagen firades även i denna
bygd. Denna dag var det likväl mindre
bestående att stiga sent upp på morg-
nen och den som förr sig fick stå till
skam. Men var av de unga särskilt, laga-
de med ett ^{litet} kanna upp. Någon av de
unga flickorna skulle kläddas till Lucia
och med en kanna på huvudet, vilken
kunde göras av halva eller något gjort
som kunde anskaffas, och med ljus i kan-
nan komma med kaffe leiskan och ljuda
på kaffe på bänken. Kaffebrödet den-
na mornen utklädes med ett slags bröd
som kallades "lussockallor", en brödmål som
formats liksom en katt. Flera flickor

kunde denna morgon kläda ut sig till
 Lucia och man lemlade även då gå
 till någon granna och lejuda för kaffe
 för vännen för morgonen. - - - - -
 Av en vänn dagar finns man Luciadagen
 med fastor, Luciafastor, vilket har bli-
 vit traditionellt till var stans i dessa
 ländor, och för vissa fastor man har
 kuller och en fliska som är utklädd
 till Lucia utgör lemludfiguren för fastor.
 Den sång som sjunges, och vilken jag
 nämner till och jag upptecknat
 kärliga Nefale, drömming du sköna
 med dina stolta slott och lunda gröna.
 Kj något annat lund äger din like,
 letad dig jag taca viss skumbstens rike.

Skyn den till aftonfäst på vägen den fina
Sakta Lucia, sakta Lucia.

De aftonstjärnan brast beställd,
och i den skimmer ut sig nu målar.
Stormarna tygbrak, vägen ej lemnar
och till skogen vänster blott visar.

Skyn den till aftonfäst på vägen den fina
Sakta Lucia, sakta Lucia.

Kännen i lundens djup sin spröglan tändan
Skilla är vägen, gysrum är vinden,
kom i min snalben båt, kom "Gata visa"
Sakta Lucia, sakta Lucia.

Följ mig på böljlig stund, ut på det fina
Sakta Lucia, sakta Lucia.